

POSTANOWENIE

Warszawa, 14 marca 2025 roku

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodnicząca: Agnieszka Trojanowska

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron i uczestników odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 28 lutego 2025 r. przez wykonawcę Solaris Bus & Coach spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bolechowie-Osiedlu, ul. Obornicka 46 (odwołujący) w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Rzeszowie Spółka Akcyjna z siedzibą w Rzeszowie, Al. Wyzwolenia 6

Uczestnik po stronie odwołującego:

Wykonawca PAK-PCE Polski Autobus Wodorowy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koninie, ul. Kazimierska 45

Uczestnik po stronie zamawiającego:

Wykonawca Daimler Buses Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wolicy, Al. Katowicka 46
postanawia:

1. umorzyć postępowanie,
2. nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty 13 500 zł 00 gr (słownie: trzynaście tysięcy pięćset złotych zero groszy) na rzecz odwołującego tytułem zwrotu 90% uiszczanego wpisu.

Na orzeczenie - w terminie 14 dni od jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodnicząca:

Sygn. akt KIO 735/25

Uzasadnienie

Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego sektorowego prowadzone w trybie przetargu nieograniczonego na „Zakup 6 szt. autobusów zeroemisyjnych wodorowych zasilanych energią elektryczną”, znak sprawy: Autobusy/1/2025; ogłoszono w Dzienniku Urzędowym UE w dniu 18 lutego 2025 r. pod nr. 109470-2025, nr wydania Dz.U. S: 34/2025 28 lutego 2025 r. wykonawca Solaris Bus & Coach spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Bolechowie-Osiedlu, ul. Obornicka 46 wniósł odwołanie przez pełnomocnika działającego na podstawie pełnomocnictwa z 26 lutego 2025 r. udzielonego przez członka zarządu i prokurenta. Do odwołania dołączono dowód jego opłacenia oraz przekazania odwołania zamawiającemu. Odwołujący wniósł odwołanie w zakresie pozacenowych kryteriów oceny ofert: Zasięg awaryjny, Gwarantowany przebieg, Materiał konstrukcji nadwozia (opisane odpowiednio w poz. 2, 3 i 5 tabeli „OCENA TECHNICZNA” w pkt 22.1 SWZ).

Zamawiającemu zarzucił naruszenie:

1) art. 240 ust. 1 i 2 zw. z art. 239 ust. 1 i 2 w zw. z art. 17 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 ustawy przez określenie kryteriów oceny ofert w zakresie parametrów techniczno-użytkowych w sposób:

a. nieproporcjonalny i nieadekwatny w stosunku do przedmiotu zamówienia oraz uzasadnionych potrzeb zamawiającego, w rezultacie czego wybrana oferta może nie zapewnić najlepszej jakości dostaw, uzasadnionej charakterem zamówienia, w ramach środków, które zamawiający może przeznaczyć na realizację zamówienia;

b. niezasadnie faworyzujący pojazdy oferowane przez określonego producenta, a tym samym zaburzający równe traktowanie wykonawców i uczciwą konkurencję w postępowaniu.

Wniósł o uwzględnienie niniejszego odwołania w całości i nakazanie zamawiającemu w trybie art. 554 ust. 3 pkt 1 lit. c) ustawy zmianę treści SWZ przez:

1) usunięcie kryterium „Zasięg awaryjny” i zastrzeżenie w treści SWZ, że minimalny zasięg awaryjny powinien być nie mniejszy niż 15 km;

2) zastrzeżenie w opisie kryterium „Gwarantowany przebieg”, że w przypadku zadeklarowania wartości wyższej niż 400 km zostanie przyznana maksymalna liczba punktów albo zmianę liczby punktów możliwych do uzyskania w tym kryterium z 4 do 2 pkt;

3) zmianę opisu kryterium „Materiał konstrukcji nadwozia” przez:

a. uwzględnienie w opisie parametru dotyczącego konstrukcji szkieletu i poszycia nadwozia ze stali odpornej na korozję- nierdzewnej, w tym również ze stali spełniającej normę wg PN-EN 10088 rodzaj 1.4003;

b. zrównania punktacji możliwej do otrzymania za zaoferowanie konstrukcji szkieletu i poszycia zabezpieczonego antykorozyjnie metodą kateforezy całopojazdowej (poz. 1, obecnie: 6 pkt) z punktacją za zaoferowanie Konstrukcja

szkieletu i poszycia nadwozia wykonanego ze stali odpornej na korozję-nierdzewnej lub aluminium (poz. 2, obecnie: 3 pkt).

Ponadto o:

4) dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów załączonych do odwołania lub przedłożonych w toku postępowania przed Izłą na okoliczności wskazane w uzasadnieniu odwołania lub w dacie powołania się na te okoliczności w postępowaniu przed Izłą;

5) zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przewidzianych przepisami prawa i zgodnie z fakturą przedstawioną na rozprawie.

Odwołujący wskazał, że przysługuje mu legitymacja do wniesienia odwołania w rozumieniu art. 501 ust. 1 ustawy, gdyż ma interes w uzyskaniu zamówienia w przedmiotowym postępowaniu i może ponieść szkodę w wyniku naruszenia przez zamawiającego przepisów ustawy. Odwołujący jest podmiotem zajmującym się produkcją autobusów, w tym autobusów wodorowych i jest zainteresowany udziałem w postępowaniu prowadzonym przez zamawiającego. Jednak obecnie kształtowane zostały w sposób nieuzasadniony obiektywnymi potrzebami zamawiającego, jak i niezasadnie faworyzują jego konkurenta, a tym samym mogą uniemożliwić przystępującemu uzyskanie zamówienia w postępowaniu w sposób zgodny z przepisami ustawy, z czym może wiązać się poniesienie szkody obejmujące utracone korzyści z realizacji umowy.

3 marca 2025 r. zamawiający poinformował o wniesieniu odwołania.

4 marca 2025 r. wykonawca Daimler Buses Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wolicy, Al. Katowicka 46 zgłosił przystąpienie po stronie zamawiającego do postępowania odwoławczego i wniósł o oddalenie odwołania.

Interes Przystępującego

Odwołujący zarzuca zamawiającemu rzekome faworyzowanie produktu oferowanego przez przystępującego.

Odwołujący próbuje narzucić zamawiającemu metodę kreacji kryteriów oceny ofert w sposób, który nie jest zgodny z jego uzasadnionymi oczekiwaniami podyktowanymi specyfiką zamówienia oraz usług świadczonych w ogólnym interesie mieszkańców gmin wchodzących w skład związku międzygminnego. Zamawiający, jako profesjonalista, dostosował kryteria oceny ofert pod warunki lokalne związane ze świadczeniem publicznego transportu zbiorowego.

Zamawiający mając na uwadze specyfikę zamówienia oraz sposób funkcjonowania gmin uczestników związku międzygminnego (w tym w zakresie zlokalizowania na ich terenie odpowiedniej infrastruktury potrzebnej chociażby do funkcjonowania punktów napraw) premiuje jedynie takie rozwiązania, które są korzystne dla mieszkańców (pasażerów) i będą skutkowały jak najmniejszymi trudnościami.

Zamawiający ma przy tym świadomość z ograniczeń i zawodności autobusów wodorowych oferowanych na rynku (np. w zakresie ponadnormatywnej awarii ogniw), w związku z czym, celem ich minimalizacji, zamierza premiować rozwiązania, które dają gwarancję niezawodności.

Przystępujący zwrócił uwagę, że taki sposób kształtowania kryteriów nie wpływa w żadnym wypadku na krąg wykonawców, którzy mogą ubiegać się o udzielenie zamówienia – pozwala jednak zamawiającemu na premiowaniu rozwiązań lepszych pod względem technicznym i technologicznym.

Wprowadzenie modyfikacji zaproponowanych przez odwołującego będzie skutkowało premiowaniem rozwiązań gorszych, które są tańsze do wdrożenia w produkowanym autobusie (co ma wpływ na sposób kształtowania ostatecznej ceny ofertowej), ale nie dają żadnej gwarancji niezawodności lub minimalizacji ryzyk i zagrożeń związanych ze świadczeniem publicznego transportu zbiorowego na terenie kilku gmin (podmiotów).

Twierdzenia podnoszone przez odwołującego przeczą idei kryteriów pozacenowych, która w założeniu miała premiować nie cenę przedmiotu zamówienia, lecz jego specyficzne właściwości, które miały przekładać na lepszą jakość (w tym wypadku jakość autobusu).

Wbrew twierdzeniom odwołującego kryteria oceny ofert zostały sformułowane w sposób proporcjonalny i adekwatny do przedmiotu zamówienia, a także odnoszą się do jego uzasadnionych potrzeb związanych z realizacją powierzonych mu zadań. Kryteria oceny ofert nie faworyzują również w żaden sposób autobusów konkretnego producenta.

Premiują one jedynie rozwiązania najlepsze na rynku, współgrające z uzasadnionymi oczekiwaniami zamawiającego.

Modyfikacja postanowień SWZ w zakresie wskazanych powyżej kryteriów oceny ofert w sposób narzucony przez odwołującego może skutkować utratą przez przystępującego przewagi konkurencyjnej wynikającej z możliwości zaoferowania autobusów, które cechują się najlepszymi parametrami na rynku i są zgodne z oczekiwaniami zamawiającego.

W świetle powyższego przystępujący uważa, że ma więc interes w oddaleniu odwołania.

Zgłoszenie zostało wniesione przez pełnomocnika działającego na podstawie pełnomocnictwa z 3 marca 2025 r. udzielonego przez dwóch prokurentów. Do zgłoszenia dołączono dowody jego przekazania stronom.

6 marca 2025 r. do postępowania odwoławczego po stronie odwołującego zgłosił się wykonawca PAK-PCE Polski Autobus Wodorowy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koninie, ul. Kazimierska 45. Zgłoszenie wnieśli prezes i członek zarządu. Do zgłoszenia dołączono dowody jego przekazania stronom.

Przystępujący wskazał, że jest wykonawcą, który oferuje autobusy będące przedmiotem postępowania, zainteresowany udziałem w postępowaniu. Przystępujący jest podmiotem zainteresowanym uzyskaniem rozstrzygnięcia na korzyść odwołującego w zakresie zarzutów zawartych w odwołaniu z dnia 28.02.2025 r. tj zarzutu naruszenia przez zamawiającego przepisu art. 240 ust. 1 i 2 zw. z art. 239 ust. 1 i 2 w zw. z art. 17 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 ustawy przez określenie kryteriów oceny ofert w zakresie parametrów techniczno-użytkowych w sposób: (1) nieproporcjonalny i nieadekwatny w stosunku do przedmiotu zamówienia oraz uzasadnionych potrzeb zamawiającego, w rezultacie czego wybrana oferta może nie zapewnić najlepszej jakości dostaw, uzasadnionej charakterem zamówienia, w ramach środków, które zamawiający może przeznaczyć na realizację zamówienia; (2) niezasadnie faworyzujący pojazdy oferowane przez określonego producenta, a tym samym zaburzający równe traktowanie wykonawców i uczciwą konkurencję w postępowaniu. W ocenie przystępującego, wskazane w odwołaniu postanowienia SWZ naruszają przepisy ustawy uniemożliwiając złożenie również przez przystępującego oferty w warunkach uczciwej konkurencji w postępowaniu.

Przystępujący ma zatem interes w uzyskaniu rozstrzygnięcia na korzyść odwołującego.

13 marca 2025 r. zamawiający złożył odpowiedź na odwołanie wnosząc o oddalenie odwołania w całości.

Zamawiający – wbrew twierdzeniom odwołującego - nie naruszył w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego: art. 240 ust. 1 i 2 w zw. z art. 239 ust. 1 i 2 w zw. z art. 17 ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 16 pkt 1 i 3 ustawy.

Wbrew twierdzeniom odwołującego kryteria oceny ofert w zakresie parametrów techniczno-użytkowych zostały określone w Specyfikacji Warunków Zamówienia (dalej zwana „SWZ”) w sposób adekwatny w stosunku do przedmiotu zamówienia i uzasadnionych potrzeb zamawiającego. Z tego powodu zamawiający podtrzymał postanowienia SWZ.

1. Kryterium „Zasięg awaryjny”

Odwołujący po pierwsze w sposób niezasadny uznał, że zamiarem zamawiającego przy formułowaniu przedmiotowego kryterium było zapewnienie skutecznego rozwiązania na wypadek awarii ogniwa wodorowego. Tymczasem już samo sformułowanie w SWZ wskazuje, iż jako zasięg awaryjny rozumie się dystans możliwy do przejechania bez użycia ogniwa wodorowego w przypadku m.in. braku paliwa wodorowego lub awarii układu. Zatem nie jest tak, jak twierdzi odwołujący, że będzie to dotyczyło sytuacji zupełnie nadzwyczajnych w postaci awarii ogniwa wodorowego. Zamiarem zamawiającego było w tym zakresie m.in. zabezpieczenie się przed sytuacją braku paliwa wodorowego, a także awarii stacji tankowania wodorem. Należy tu podkreślić specyfikę warunków lokalnych, na których prowadzi działalność zamawiający, w tym przede wszystkim fakt, że na Podkarpaciu nie ma drugiej stacji tankowania wodorem. Zatem zastrzeżenie przedmiotowego kryterium ma zasadnicze znaczenie dla zamawiającego, który musi się wywiązać z zobowiązań przyjętych w projekcie, w tym dotyczących ilości kilometrów, jakie autobusy wodorowe mają przejechać w ciągu roku i nie może sobie pozwolić na przestoje autobusów spowodowane brakiem paliwa wodorowego. Ponadto, ze względu na rzadkie występowanie tego rodzaju technologii i mogące występować problemy z jej eksploatacją na dużą skalę, co udowadniają występujące w ostatnim czasie awarie związane z paliwem wodorowym (tj. niedawne zatrzymania autobusów w Poznaniu i Wałbrzychu), zamawiający uważa kwestie zasięgu awaryjnego za kluczową w kwestii podtrzymania prowadzenia komunikacji publicznej. W tym celu może zostać wykorzystana awaryjnie energia elektryczna zmagazynowana w bateriach trakcyjnych. W nowoczesnych pojazdach napędzanych wyłącznie silnikami(ach) elektrycznymi(ych) wykorzystującym do napędu energię elektryczną wytworzoną z wodoru w ogniwie(ach) paliwowym(ych) lub zmagazynowaną w bateriach trakcyjnych można korzystać niezależnie z każdego źródła pochodzenia energii (ogniwo / bateria).

Ponadto baterie o większej pojemności stosuje nie tylko jeden producent, w dowód czego zamawiający załączył katalog pojazdu marki Pileta.

Zamawiającemu zależy na jak największym zasięgu ze względu na specyfikę komunikacji podmiejskiej. Niektóre zadania przewozowe wykonywane przez zamawiającego mogą przekroczyć nawet 500 km (np. zadania z noclegiem), a w przypadku linii krótszych pojazd może być dotankowywany nawet co 2 dzień.

Wyjaśniając termin „najbardziej niekorzystne warunki temperatury zewnętrznej” zamawiający ma na myśli warunki pogodowe w mieście Rzeszów, które można zweryfikować obecnie na odpowiednich stronach www. Podany zarzut odwołujący mógł wyjaśnić zadając oficjalnie pytanie w trakcie postępowania.

2. Kryterium „Gwarantowany przebieg”

Linie zamawiającego mają inną specyfikę niż klasyczne linie miejskie i często wyjeżdżając poza granice miasta, przejeżdżając wiele gmin, wykonują przebiegi powyżej 400 km. Średni dzienny przebieg cytowany przez odwołującego dotyczy Związku Gmin „PKS”, a nie samego zamawiającego, jak również jest źle interpretowany. Zamawiającemu zależy na jak największym zasięgu ze względu na specyfikę komunikacji podmiejskiej. Niektóre zadania przewozowe

wykonywane przez zamawiającego mogą przekroczyć nawet 500 km (np. zadania z noclegiem), a w przypadku linii krótszych pojazd może być dotankowywany nawet co 2 dzień – tak więc nie zawsze średni dzienny przebieg ma tutaj uzasadnienie. Dodatkowo zamawiający nie zgadza się ze stwierdzeniem, że ładowanie baterii będzie wymagało 8-9 h. W przypadku zastosowania ładowarki o większej mocy, np. ok. 60 kWh, czas ładowania powinien wynosić około 5 h biorąc pod uwagę całkowicie rozładowaną baterię, która to sytuacja nie powinna jednak występować. Jednakże biorąc pod uwagę linie z noclegiem zamawiający będzie w stanie naładować baterie także w 8-9 h. Zamawiający w długoterminowych planach nie wyklucza wyposażenia Centrów Przesiadkowych oraz Dworców Autobusowych w ładowarki. Na Zajezdni odbywałoby się dotankowywanie wodoru.

W nadrzędnym interesie zamawiającego jest maksymalne zwiększenie zasięgu, jak i zoptymalizowanie kosztów realizacji zadań przewozowych.

3. Kryterium „Materiał konstrukcji nadwozia”

Zamawiający nie zgodził się z twierdzeniami odwołującego w tym zakresie. Zamawiający posiada wieloletnie doświadczenie w eksploatacji pojazdów z zabezpieczeniem antykorozyjnym metodą kataforezy całopojazdowej. Zamawiający w swoim taborze posiada większość pojazdów z zabezpieczeniem antykorozyjnym metodą kataforezy całopojazdowej, w tym nawet pojazdy z 2002 roku, które nie wymagały nadmiernych prac naprawczych pod kątem naprawy konstrukcji.

Ponadto taką metodę zabezpieczenia antykorozyjnego stosuje nie tylko jeden producent, w dowód czego zamawiający załączył katalog pojazdu marki Karsan (napęd wodorowy).

Inni producenci stosujący takie zabezpieczenia to np. takie marki jak MAN, Mercedes czy Iveco.

Co więcej niezrozumiałe jest sformułowanie zarzutu co do wskazania w SWZ normy PN-EN 100251:2005 lub równoważnej i twierdzenie przez odwołującego, że w praktyce zainteresowani przedmiotowym postępowaniem otrzymają albo 6 pkt albo 0, skoro SWZ przewiduje przyznanie 3 punktów za konstrukcję wykonaną „ze stali odpornej na korozję – nierdzewnej (PN EN 10025-1:2005 lub równoważne) lub aluminium”.

Dodatkowo zamawiający wskazał, że odwołujący nie zadał o żaden wyżej wskazany element pytań w trakcie postępowania.

13 marca 2025 r. odwołujący złożył oświadczenie o wycofaniu odwołania w całości. Wniósł o umorzenie postępowania i zwrot 90% uiszczonego wpisu. Dodatkowo podniósł w nawiązaniu do przedstawionego w odpowiedzi na odwołanie założenia, że autobusy będą pokonywać dziennie nawet 500 km, że albo:

1) zostało sformułowane wyłącznie na potrzeby postępowania odwoławczego; albo

2) świadczy o nieprawidłowym zdefiniowaniu potrzeb zamawiającego co do nabywanych pojazdów – w zakresie kluczowego parametru, jakim jest źródło zasilania pojazdów i całkowicie nieadekwatnym wyborze pojazdów wodorowych do obsługi tras długodystansowych.

Wszystkie obecnie oferowane autobusy wodorowe przeznaczone są do obsługi linii miejskich i podmiejskich. Stąd też oferowany przez nie względnie niski zasięg jest wystarczający do wykonywania tego rodzaju zadań. Natomiast technologia ta wciąż nie jest wykorzystywana w pojazdach dalekobieżnych. W tym przypadku, spośród rozwiązań przyjaznych środowisku, a jednocześnie funkcjonalnych sprawdzają się niskoemisyjne autobusy zasilane sprężonym gazem ziemnym (CNG).

Co więcej, gdyby istotnie zamawiający zamierzał przeznaczyć te autobusy do obsługi tras o tak dużym dystansie, to wówczas uzasadnione byłoby zastrzeżenie takiego minimalnego zasięgu (jako wymagania brzegowego OPZ) – jakkolwiek wówczas oczywistym rezultatem byłoby otrzymanie przez zamawiającego tylko jednej oferty, gdy obecnie wciąż zachowano pozory konkurencyjności.

Natomiast premiowanie zasięgu w pozacenowych kryteriach oceny ofert świadczy o tym, że nie jest on dla zamawiającego kluczowy, a jedynie stanowi pewien „bonus”, pewną wartość dodaną. Jednak w tym przypadku, ta dodatkowa wartość ma charakter całkowicie iluzoryczny – w praktyce bowiem długie trasy zamawiający będzie obsługiwał przy użyciu obecnie posiadanych pojazdów zasilanych gazem ziemny lub olejem napędowym, natomiast autobusy nabywane w tym postępowaniu będą obsługiwać ruch miejski i podmiejski (co z powodzeniem można wykonać przy wykorzystaniu autobusów innych producentów niż tylko podmiotu wskazanego w odwołaniu).

Stąd też w pełni zasadne jest zrównanie szans wykonawców i rezygnacja z omawianego kryterium w celu umożliwienia realnej konkurencji pomiędzy dostępnymi autobusami wodorowymi różnych producentów.

Ponieważ określenie przedmiotu zamówienia jest kompetencją instytucji zamawiającej i nie leży we właściwości Krajowej Izby Odwoławczej, zaś w omawianym przypadku zamawiający potwierdził, że świadomie nabywa pojazdy wodorowe (których powszechną cechą jest względnie niski zasięg) do obsługi długich tras, zatem SBC podjął decyzję o cofnięciu złożonego odwołania.

Nie oznacza to jednak uznania stanowiska zamawiającego zawartego w odpowiedzi na odwołanie. Wciąż konieczne i możliwe jest podjęcie działań ukierunkowanych na zapewnienie (choć ograniczonej) konkurencyjności obecnego

postępowania.

Termin posiedzenia z udziałem stron był wyznaczony na dzień 14 marca 2025 r.

Rozważania KIO:

Krajowa Izba Odwoławcza (dalej KIO) postanowiła dopuścić wykonawców PAK-PCE Polski Autobus Wodorowy spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Koninie, ul. Kazimierska 45 i Daimler Buses Polska spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Wolicy, Al. Katowicka 46 w charakterze uczestników postępowania.

Postępowanie należy umorzyć.

Odwołujący jednoznacznie i wyraźnie oświadczył, że cofa odwołanie w całości. Taki stan faktyczny nadaje się do subsumpcji pod normę prawną art. 520 ust. 1 i 2 ustawy, które stanowią, że odwołujący może cofnąć odwołanie do czasu zamknięcia rozprawy i cofnięte odwołanie nie wywołuje skutków prawnych, jakie ustawa wiąże z wniesieniem odwołania do Prezesa KIO. W tym stanie rzeczy KIO wydała postanowienie o umorzeniu postępowania, działając na podstawie art. 568 ust. 1 ustawy.

Oświadczenie o wycofaniu odwołania stanowi czynność dyspozytywną wnoszącego odwołanie. Wycofanie odwołania wywołuje taki skutek jakby odwołanie nigdy nie było wniesione.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 574 i 575 ustawy, tj. stosownie do wyniku postępowania, z uwzględnieniem postanowień Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r. poz. 2437) na podstawie par. 9 ust. 1 pkt. 3 lit a cyt. rozporządzenia nakazując zwrot odwołującemu z rachunku Urzędu Zamówień Publicznych kwoty 90% uiszczzonego wpisu.

Przewodnicząca: